

సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు

స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్

వర్సెస్

ఖరజ్ లాల్

1956

మే 8

[జగన్ నభదాస్ మరియు బి.వి.సిన్హాన్ రఘుపూర్ యే]

తూర్పు పంజాబ్ అత్యవసర సేవల (నిర్వహణ) చట్టం , 1947 (తూర్పు పంజాబ్ చట్టం 1947 సం. XIII), సెక్షన్లు 3, 5, 7- ఫిర్యాదు – అది రాష్ట్ర ప్రభుత్వంచే అధికారం పొంది ఉండాలా పోలీసు చట్టం, 1861 (V of 1861), సెక్షన్లు 22, 29 – పోలీస్ లైన్స్ నుండి గైర్దాజరు – విధిని నిర్లక్ష్యం చేయడం – ఉద్యోగాన్ని వదులుకున్నట్లు అవుతుందా లేదా పనికి హాజరు కాకపోవడమా.

తూర్పు పంజాబ్ అత్యవసర సేవలు (నిర్వహణ) చట్టం , 1947, సెక్షన్ 7(3) “ఈ విషయం లో, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ మద్దతు అధికారం పొందిన వ్యక్తిని తిరస్కరించు పైన తవ్వకం , ఈ చట్టం కింద ఏదైనా సేవల కోసం కార్యకూడా పరిగణనలోకి తీసుకోరాదు”

నేరేఖా ఫిర్యాదు రాష్ట్ర ప్రభుత్వంచే అధీకృతమై ఉండాలి అని చట్టము కోరడం లేదు మరియు అలా చేయడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వంచే అధికారం పొందిన ఒక వ్యక్తి దాఖలు చేసినట్లయితే సరిపోతుంది.

పోలీసు చట్టం , 1861, సెక్షన్లు 29 ప్రకారం విధుల పట్ల నిర్లక్ష్యం, ఒక ఉద్యోగాన్ని వదిలి వేయడం లేదా తూర్పు పంజాబ్ అత్యవసర సేవల (నిర్వహణ) చట్టములోని సెక్షన్ 5(బి) అర్థంలో సహేతుక కారణం లేకుండా ఒక వ్యక్తి పనికి గైర్దాజరు కావడం పూర్తిగా భిన్నమైనవి.

వేరేవేరటి ఒక కేసులో, భౌతిక అశక్తి కారణంగా, తూర్పు పంజాబ్ అత్యవసర సేవల (నిర్వహణ) చట్టము యొక్క సెక్షన్లు 5 కింద (బి) అర్థంలో, హాజరు లైన్స్ అతనికి ఏ విధమగు ‘పని’ కేటాయించలేదు. అనుమతి లేకుండా, తనంతట తనే హాజరు లైన్స్ నుండి గైర్దాజరు అయ్యారు. సంబంధిత సమయంలో అతని గైర్దాజరు , విధుల పట్ల నిర్లక్ష్యం కుచేచ కేసు సెక్షన్లు 5(బి) కింద సేరేఖా ఫిర్యాదుగా చెప్పబడవచ్చు.

క్రిమినల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ సం. 140/1954.

1953 నాటి క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం. D/1 నందు హోషియార్పూర్ లోని సెషన్స్ జడ్జి యొక్క 17 ఏప్రిల్ 1953 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ఉత్పన్నమైన 1953 యొక్క క్రిమినల్ రివిజన్ నం. 487లో పంజాబ్ హైకోర్టు యొక్క 23 జూలై 1953 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది.

NS బింద్రా మరియు PG గోఖలే, అప్పీలుదారు కోసం.

AN చోనా మరియు KL మెహతా, ప్రతివాది కోసం.

1956. మే 8. న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు న్యాయమూర్తి సిన్హా ద్వారా ప్రకటించబడింది.—

ఇది సిమ్లాలోని పంజాబ్ హైకోర్టు యొక్క సింగిల్ జడ్జి తీర్పు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్ చేయబడింది. 1953 జూలై 23, 1953 నాటి క్రిమినల్ రివిజన్ నం. 487లో, తూర్పు పంజాబ్ ఎసెన్షియల్ సర్వీసెస్ (నిర్వహణ) చట్టంలోని 1947లోని XIII (ఇకపై "చట్టం"గా సూచించబడుతుంది), సెక్షన్ 7 కింద నేరస్థుడైన ప్రతివాదిని, రాష్ట్ర పోలీసు దళంలో ఒక కానిస్టేబుల్‌ను నిర్దోషిగా విడుదల చేసింది. అతను ధర్మశాలలోని ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ వారి 30 మార్చి 1953 నాటి తీర్పు ద్వారా దోషిగా నిర్ధారించబడ్డాడు మరియు 15 రోజుల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించాడు. 1953 ఏప్రిల్ 17 నాటి తన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు ద్వారా నేర నిర్ధారణ మరియు శిక్ష యొక్క ఉత్తర్వులను హోషియార్పూర్, క్యాంప్ ధర్మశాల సెషన్స్ జడ్జి ధృవీకరించారు.

ఈ అప్పీల్ కు దారి తీసిన వాస్తవాలను క్లుప్తంగా పేర్కొనవచ్చు. కాంగ్రా జిల్లా ధర్మశాలలోని ఇలాకా మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్, కాంగ్రా జిల్లా, చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ప్రతివాది నేరం చేసినట్లుగా దాఖలు చేసిన ఫిర్యాదుపై ప్రాసిక్యూట్ చేయబడ్డారు. 1947లో జలందర్ జిల్లాలో కానిస్టేబుల్ గా పోలీసు డిపార్ట్ మెంట్ లో చేరాని, 1952 డిసెంబర్ లో జలందర్ జిల్లా నుంచి కాంగ్రా జిల్లాకు బదిలీ అయ్యారని, కాంగ్రా పోలీసు లైన్స్ లో జనరల్ డ్యూటీ కానిస్టేబుల్ గా సెరాజ్ పోలీస్ స్టేషన్ లో నియమించబడ్డారని. జనవరి 1953లో అతను నెలవారీ శిక్షణ (రిఫ్రెషర్ కోర్స్) కోసం ధర్మశాలలోని పోలీస్ లైన్స్ కు వచ్చాడు, 2వ ఫిబ్రవరి 1953న రోల్ కాల సమయంలో రాత్రి 7 గంటలకు అప్పీలుదారుకు, పోలీసు లైన్స్ వెనుక రైఫిల్ లేకుండా రాత్రి 9 గంటల నుండి 11 గంటల వరకు సెంట్రీ నంబర్ 1గా విధులు అప్పగించారు. తనకు పైన పేర్కొన్న విధిని అప్పగించినట్లు లైన్స్ అయుధాగారం, ధర్మశాల, తెలియజేసినప్పటికీ, ఆ

ఆదేశాన్ని పాటించడానికి లేదా లైన్స్ లో మరేదైనా విధిని నిర్వహించడానికి నిరాకరించారు. ఆ తర్వాత అతని పేరు డ్యూటీ రోస్టర్ నుండి తొలగించబడింది మరియు మరొక ఫుట్ కానిస్టేబుల్ ను ఆ విధులకు నియమించారు. 1953 ఫిబ్రవరి 2 నుండి 3వ తేదీ మధ్య రాత్రి 11-30 గంటల సమయంలో దాదాపు 15 నిమిషాల పాటు నిరంతరంగా కొమ్ము బాకా ఊదుతూ అలారం మోగించడం ద్వారా పోలీస్ లైన్స్ లోని ఉద్యోగులకు అనుకోని రోల్ కాల్ వచ్చింది. అటువంటి రోల్ కాల్ లో ప్రతివాది గైర్ వాజరు కావడంతో ప్రతివాది కోసం వెతకడానికి మరొక కానిస్టేబుల్ ను నియమించారు, కాని అతను కనబడలేదు. మరుసటి రోజు ఉదయం 9-30 గంటలకు అతను తన అనధికారిక గైర్ వాజరీకి ఎటువంటి వివరణ ఇవ్వకుండా పోలీస్ లైన్ కు దూరంగా ఉండిపోయాడు. ముఖ్యంగా, తనకు డ్యూటీని అప్పగించిన పై అధికారి ఆదేశాలను పాటించడానికి నిరాకరించారని, ఏ విధ మగు సహో తకమైన కారణాలు లేకుండా 2 ఫిబ్రవరి 1953 రాత్రి 11-30 గంటల నుండి మరుసటి రోజు ఉదయం 9-30 గంటల వరకు అనుమతి లేకుండా పోలీసు లైన్ లో అధికారిక విధులకు గైర్ వాజరయ్యారని ఫిర్యాదులో పేర్కొన్నట్లుగా అభియోగాలు మోపారు. ఆ విధంగా అతను చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం నేరం చేసినట్లు చెప్పారు.

ఆ ఆరోపణలపై ప్రతివాదిని ధర్మశాలలోని ఫస్ట్ క్లాస్ మేజిస్ట్రేట్ ముందు విచారణకు ఉంచారు. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యం నమోదు చేసుకున్న తర్వాత విజ్ఞుడైన మేజిస్ట్రేట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 7 కింద రెండు శిర్షికల కింద అభియోగాలు మోపారు, మొదటగా, అతను 2వ ఫిబ్రవరి 1953న కాంగ్రా జిల్లా పోలీసు దళంలో ధర్మశాలలో పోలీసు లైన్ లోని ఆయుధాగారం వెనుక భాగంలో రైఫిల్ లేకుండా సెంట్రీకి చెందిన ఫుట్ కానిస్టేబుల్ గా రాత్రి 9 నుండి 11 గంటల వరకు నియమిస్తూ పై అధికారి ఇచ్చిన చట్టపరమైన ఆదేశాలను ధిక్కరించాడు మరియు రెండవది, అదే తేదీన మరియు అదే స్థలంలో సహోతుకమైన కారణం లేకుండా ఫుట్ కానిస్టేబుల్ గా 2వ ఫిబ్రవరి 1953 రాత్రి 11-30 గంటల నుండి మరుసటి రోజు ఉదయం 9-30 గంటల వరకు విధులకు దూరంగా ఉన్నాడు.

సెక్షన్ 342, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద కోర్టు వేసిన ప్రశ్నలకు తన సమాధానంలో వెల్లడించిన, అభియోగాన్ని తిరస్కరించడం ప్రతివాది యొక్క డిఫెన్స్ లో ఒకటి. అతని ప్రధానమైన డిఫెన్సు, వారి మాటల్లోనే చెప్పవచ్చు:-

"ఫిబ్రవరి 2, 1953న సాయంత్రం 7 గంటలకు నా డ్యూటీ నాకు కేటాయించబడింది మరియు నేను Ex. PD/I వద్ద సంతకం చేసాను. సివిల్ సర్జన్, జలంధర్ ప్రకారం, నాకు కూర్చోనేది

లేదా ఆఫీస్ డ్యూటీ మాత్రమే ఇవ్వబడుతుంది అని రగ్బీర్ సింగ్ PWకి చెప్పాను. నేను అతనికి కాపీ ఎగ్జిబిట్ DE చూపించాను, ధర్మశాల, సివిల్ సర్జన్, ఆ రోజు, 2వ ఫిబ్రవరి 1953న కూడా పరీక్షించారని నేను అతనికి చెప్పాను. ఆ తర్వాత రఘుబీర్ సింగ్ PW చెప్పిన నా డ్యూటీని రద్దు చేశాను. నేను పోలీస్ లైన్స్ బ్యారక్స్ లో అనారోగ్యంతో పడి ఉన్నాను మరియు కొమ్ము బాకా నాకు వినిపించలేదు, 1953 ఫిబ్రవరి 3 ఉదయం, నా గైర్దాజరు గుర్తించినట్లుగా నేను తెలుసుకున్నాను, ఆపై డ్యూటీ కోసం నేను హెడ్ కానిస్టేబుల్ ముందు హాజరు అయ్యాను మరియు ఎగ్జిబిట్ PE/I వద్ద సంతకం చేశాను. నేను స్పెషల్ పోలీస్ లైన్ లో ఉన్నప్పుడు గుజ్రాన్ వాలా వద్ద సహాయక చర్యలలో నా కాలు కాలిపోయింది".

అతను జలంధర్ సివిల్ సర్జన్ తో సహా అనేక మంది డిఫెన్స్ సాక్షులను కూడా విచారించాడు ,
 మొదటిసారి పరీక్షించినట్లు అతను 27 ఫిబ్రవరి 1953న చెప్పాడు "మరియు అతనికి కుడి తొడ వెనుక మరియు కాలు మోకాలిపై బాగా కాలిన మచ్చలు ఉన్నట్లు చూశాను. అందువల్ల, అతను ఎక్కువ గంటలు నిలబడటం వంటి ఎటువంటి కఠినమైన విధిని నిర్వహించలేదు. నా అభిప్రాయం ప్రకారం అతనికి ఆఫీసులో కొంత సులభమైన డ్యూటీ ఇవ్వవచ్చు. Ex. DW I/D అనేది ఈ కేసుకు సంబంధించిన నా మెడికో-లీగల్ రిపోర్ట్ యొక్క అసలుకు ప్రతి".

సెంట్రీ డ్యూటీని నిర్వర్తించాలనే తన పై అధికారి యొక్క చట్టబద్ధమైన ఆదేశాలను అతను ఉల్లంఘించాడనే ఆరోపణలకు సంబంధించిన అభియోగంలోని మొదటి భాగానికి సంబంధించి, నిందితుడిని మేజిస్ట్రేట్ నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు. కానీ ఆరోపణ యొక్క రెండవ భాగం , అంటే విధులకు గైర్దాజరు అయినందుకు అతనిని దోషిగా నిర్దారించాడు మరియు అతనికి 15 రోజుల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించాడు. నిందితుడి అప్పీల్ పైన , సెషన్స్ జడ్జి ట్రయల్ మేజిస్ట్రేట్ కనుగొన్న విషయాలను ధృవీకరించారు మరియు అతని ముందు ఉన్న అప్పీలుదారు 1953 ఫిబ్రవరి 2 మరియు 3 మధ్య రాత్రి సమయంలో అనుమతి లేకుండా విధులకు గైర్దాజరయ్యారని నిర్దారించారు. తదనుగుణంగా అతను అప్పీల్ ను తోసిపుచ్చాడు.

దోషిగా తేలిన వ్యక్తి చేసిన రివిజనల్ దరఖాస్తుపై, కేసును విచారించిన విజ్ఞుడైన సింగిల్ జడ్జి, చట్టంలోని నిబంధనలకు వ్యతిరేకంగా నిందితుడు ఎలాంటి నేరం చేయలేదని నిర్దారణకు వచ్చారు. దాని ప్రకారం అతడిని నిర్దోషిగా విడుదల చేసింది. అతని నిర్ణయం యొక్క దామాషా వారి స్వంత మాటలలో ఈ క్రింది విధంగా ఇవ్వవచ్చు:-

“కానిస్టేబుల్ చేసిన చర్యకు ఈ చట్టం వర్తించేదిలా నాకు కనిపించడం లేదు. అతన్ని పునఃశ్చరణ తరగతులకు ధర్మశాలకు పిలిపించారు , మరియు ప్రాసిక్యూషన్ ప్రకారం రోజు రాత్రి మరియు తెల్లవారుజామున అతను హాజరు కావాల్సిన సమయంలో హాజరుకానట్లు తెలుస్తోంది. నా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఇది అత్యవసర సేవల నిర్వహణ చట్టాన్ని ఆకర్షించదు . అతను దోషిగా ఉంటే, కొంత క్రమశిక్షణా శిక్షకు గురయ్యే అవకాశం ఉంది , కానీ తూర్పు పంజాబ్ ఎసెన్షియల్ సర్వీసెస్ మెయింటెనెన్స్ యాక్ట్ కింద అతని ప్రాసిక్యూషన్ సమర్థించబడదని నా అభిప్రాయం. ఈ చట్టంలోని నిబంధనలకు వ్యతిరేకంగా అతను ఎలాంటి నేరం చేయలేదని నేను తేల్చాను మరియు అందువల్ల ఈ చట్టం క్రింద అతను ఎలాంటి నేరం చేయలేదు”.

నిర్దోషిగా తేల్చిన ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా పంజాబ్ రాష్ట్రం ఈ కోర్టుకు హాజరు కావడానికి ప్రత్యేక అనుమతిని పొందింది , ఎందుకంటే హైకోర్టు న్యాయమూర్తి యొక్క తీర్పులో చట్టం యొక్క పరిధి మరియు ప్రభావం మరియు హైకోర్టు నిర్ణయించిన న్యాయాంశము సంబంధించి చాలా ముఖ్యమైన ప్రజా ప్రాముఖ్యత కలిగినది.

ఈ కేసును ఈ ఏడాది ఏప్రిల్ 11వ తేదీన ఈ కోర్టులోని మరో బెంచ్ ముందు ఉంచారు మరియు ప్రతివాది తరపు న్యాయవాది ప్రాసిక్యూషన్ నిర్వహణపై ప్రాథమిక అభ్యంతరం లేవనెత్తారు , చట్టం యొక్క సెక్షన్ 7(3) ప్రకారం సరైన ఫిర్యాదు లేదని ఆరోపించబడింది మరియు దిగువ కోర్టులలో ఈ ప్రశ్న ఎప్పుడూ లేవనెత్తలేదు మరియు అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది ఆశ్చర్యకరంగా ఇది లేవనెత్తడంతో, చట్టంలోని సెక్షన్ 7(3)లోని నిబంధనలతో సరైన సమ్మతి ఉందని కోర్టును సంతృప్తి పరచడానికి, బెంచ్ అతనికి రెండు వారాల సమయం ఇచ్చింది. ఈ విషయం మా ముందు విచారణకు వచ్చినప్పుడు , అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది, పంజాబ్ ప్రభుత్వం, డిప్యూటీ సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ ర్యాంక్ పైన ఉన్న పోలీసు అధికారులందరికీ మరియు వివిధ ప్రభుత్వ విభాగాల అధిపతులకు చట్టానికి వ్యతిరేకంగా ఆరోపించిన నేరాలకు సంబంధించి కోర్టుకు వ్రాతపూర్వకంగా ఫిర్యాదులు చేయడానికి అధికారం ఇచ్చిన ఈ క్రింది నోటిఫికేషన్ ను మా ముందు ఉంచారు.

“సిమ్లా-2, జనవరి 20, 1948.

నెం. 1248-H క్యాంప్-48/2075.- డిప్యూటీ సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ స్థాయి మరియు అంతకంటే ఎక్కువ స్థాయి ఉన్న పోలీసు అధికారులందరూ మరియు వివిధ ప్రభుత్వ శాఖల అధిపతులు చట్టానికి వ్యతిరేకంగా నేరాలకు పాల్పడ్డారని ఆరోపించబడిన వారి సంబంధిత శాఖల వ్యక్తులపై కోర్టుకు వ్రాతపూర్వకంగా ఫిర్యాదులు చేయుటకు, తూర్పు పంజాబ్ అత్యవసర సేవల (నిర్వహణ) చట్టం 1947లోని సెక్షన్ 7లోని సబ్-సెక్షన్ (3) ద్వారా లభించిన అధికారాలను వినియోగించుకొని, తూర్పు పంజాబ్ గవర్నర్, అధికారం ఇస్తున్నారు.

Sd.నవాబ్ సింగ్,

ప్రభుత్వ హోం కార్యదర్శి, తూర్పు పంజాబ్”.

పైన ఉదహరించిన నోటిఫికేషన్ కు సంబంధించి , కంగ్రా జిల్లా పోలీసు సూపరింటెండెంట్ కాంగ్రా జిల్లాలోని ధర్మశాలలోని ఇలాకా మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో, ఈ నిబంధనలలో ఉన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 7 లోని సబ్-సెక్షన్ (3) నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఫిర్యాదు దాఖలు చేసినట్లు స్పష్టమవుతుంది; అది ఇలా ఉంది:-

“రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరపున అధికారం పొందిన వ్యక్తి లిఖితపూర్వకంగా చేసిన ఫిర్యాదు మినహా ఈ చట్టం కింద నేరం దేనినీ ఏ న్యాయస్థానం పరిగణనలోకి తీసుకోదు.”

కానీ ఈ కేసులో ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించిన ఫిర్యాదుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అధికారం ఇచ్చిందని చూపించడానికి ఏమీ లేదని ప్రతివాది తరపున వాదించారు. నిర్దిష్ట ఫిర్యాదుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అధికారం ఇచ్చి ఉండాలని చట్టం కోరడం లేదు. ఫిర్యాదు చేయవలసింది ఏమిటంటే , రాష్ట్ర ప్రభుత్వంచే అధికారం పొందిన వ్యక్తి ఫిర్యాదును దాఖలు చేసి ఉండాలి. తన డిపార్ట్ మెంట్ లోని ఒక వ్యక్తి చట్టంలోని నిబంధనలను ఉల్లంఘించినందుకు సంబంధించి, ఫిర్యాదు చేయడానికి పోలీసు సూపరింటెండెంట్ కు నోటిఫికేషన్ అధికారం ఇచ్చింది. అటువంటి వ్యక్తిని ప్రతివాది తిరస్కరించలేదు. అందువల్ల ప్రాథమిక అభ్యంతరాన్ని తప్పనిసరిగా తోసిపుచ్చాలి.

నిర్ణయం గురించిన యోగ్యతల విషయానికి వస్తే దిగువనున్న విజ్ఞాపన న్యాయమూర్తి అప్పీలులో ఉన్న నిర్ణయం దామాషాలో పూర్తి సమాధానం అయిన చట్టం యొక్క సెక్షన్ - 3 ప్రారంభ వాక్యాలను పూర్తిగా వదిలివేసినట్లుగా ఉండటం కొంత ఆశ్చర్యం కలిగించేది.

“ఈ చట్టం రాష్ట్ర ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న అన్ని ఉద్యోగాలకు వర్తిస్తుంది..... (వదిలి వేసిన పదాలు ప్రస్తుత కేసుకు సంబంధించిన అంశాలు కాదు).

ఉన్నత న్యాయస్థానానికి చెందిన న్యాయమూర్తి తన తీర్మానానికి మద్దతుగా చట్టంలోని సెక్షన్లు 5 మరియు 6లోని నిబంధనలను ఉటంకించారు , “ఈ చట్టం, సమ్మెలు, రాజకీయ ఆందోళన లేదా అటువంటి పరిస్థితులను, పోలిన అసాధారణ సంఘటనల కారణంగా అవసరమైన సేవలను స్థానభ్రంశం చేసే ప్రత్యేక కేసులలో వర్తింపజేయడానికి ఉద్దేశించబడింది”. సెక్షన్ 5 లోని సంబంధిత భాగంలో ఈ నిబంధన ఇలా ఉంది:-

“ఈ చట్టం వర్తించే ఏదైనా ఉపాధి లేదా ఉద్యోగ తరగతిలో నిమగ్నమై ఉన్న వ్యక్తి-

(ఎ) అటువంటి ఉద్యోగ సమయంలో అతనికి ఇచ్చిన ఏదైనా చట్టబద్ధమైన ఉత్తర్వును ఉల్లంఘించినా; లేదా

(బి) సహేతుకమైన కారణం లేకుండా అటువంటి ఉద్యోగాన్ని విడిచిపెట్టడం లేదా పనికి గైర్వాజరు కావడం,

.....

ఈ చట్టం క్రింద నేరం అవుతుంది”.

సెక్షన్ 5 యొక్క ప్రారంభ పదాలు - రాష్ట్ర ప్రభుత్వం క్రింద ఉన్న ఉద్యోగికి సంబంధించినంత వరకు సెక్షన్ 3 యొక్క ప్రారంభ పదాలు సూచిస్తాయి. పైన సూచించిన విధంగా విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి ఈ ప్రారంభ పదాలను తప్పినందున , ప్రతివాది స్థానంలో ఉన్న వ్యక్తి చట్టం ద్వారా పాలించబడటానికి ఉద్దేశించబడలేదని పొరపాటు భావనలో పడిపోయాడు. చట్టంలోని నిబంధనలను తప్పుగా చదవడం వల్ల కాకుండా , సెక్షన్ 3లోని ప్రారంభ పదాలను విస్మరించడం ద్వారా విజ్ఞుడైన న్యాయమూర్తి అప్పీలుదారుని నిర్దోషిగా ప్రకటించడం ప్రధాన విషయం. కాబట్టి హైకోర్టు తీర్పు నిలబడలేదని తప్పకుండా తేల్చిచెప్పాలి.

అయితే ప్రతివాదిని నిర్దోషిగా ప్రకటిస్తూ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవాలా అన్నది ఇంకా పరిశీలించాల్సి ఉంది. చట్టం కింద నేరాలను నిర్దేశించే సెక్షన్ 5లోని క్లాజ్ (a)

పరిధిలోకి వచ్చే అభియోగంలోని మొదటి భాగం నుండి ప్రతివాదిని దిగువ కోర్టులు నిర్దోషిగా ప్రకటించాయి. ప్రతివాదికి మొదటి రెండు న్యాయస్థానాలచే, అభియోగం యొక్క రెండవ భాగంలో ప్రస్తావించబడిన ఒక నేరానికి శిక్ష విధించబడింది, అనగా, అతను విధులకు హాజరుకాలేదు. హోలీసు చట్టము, 1861వ V యాక్టసెక్షన్ 22 ప్రకారం మోక్షి హోలీసు అధికారి ఎల్బిపడూ విధులలో ఉంటారని మరియు ఏ సమయం లోన్లనూ హోలీసు అధికారిగానియమించబడవచ్చనని, మరియు 1953 ఫిబ్రవరి 2వ మరియు 3వ తేదీల మధ్య రాత్రి సమయంలో ప్రతివాది పోలీసు లైన్ కు గైర్జారయ్యాడని కోర్టులు వెల్లడించిన వాస్తవాన్ని బట్టి, అతను పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 29 ప్రకారం విధిని నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు జరిమానాకు తనను తాను బాధ్యుడుగా అయి ఉండవచ్చు లేదా అనుమతి లేకుండా పోలీసు లైన్ల నుండి గైర్జారైనందుకు శాఖాపరమైన శిక్షకు తనంతట తాను బాధ్యుడుగా అయి ఉండవచ్చు. కానీ ఇక్కడ ఈ నిబంధనలతో మాకు సంబంధం లేదు. ప్రతివాది దోషిగా తేలింది సెక్షన్ 5లోని క్లాజ్ (బి) కింద, అంటే, పనికి గైర్జారైన నేరం. పోలీసు చట్టంలోని సెక్షన్ 29 ద్వారా ఉద్దేశించిన విధి నిర్వహణలో నిర్లక్ష్యం చేయడం అనేది ఉద్యోగాన్ని విడిచిపెట్టడం లేదా సహేతుకమైన కారణం లేకుండా పనికి దూరంగా ఉండడం కంటే చాలా భిన్నంగా ఉంటుంది, ఇది సెక్షన్ 5లోని క్లాజ్ (బి) ద్వారా ఉద్దేశించబడిన నిర్దిష్ట నేరం. ఇప్పటికే సూచించినట్లుగా, ప్రతివాది యొక్క శారీరక బలహీనత లేదా లోపం కారణంగా అతనికి కేటాయించిన పని రద్దు చేయబడింది మరియు అతను స్పష్టంగా ఎటువంటి “పని” చేయకుండానే సంబంధిత సమయంలో పోలీసు లైన్ లో ఉండాలని భావిస్తున్నారు. క్లాజ్ (బి) సెక్షన్ 5 అర్థంలో అతనికి ఎటువంటి “పని” కేటాయించలేదని రికార్డు నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అందువల్ల సంబంధిత సమయంలో అతను పోలీసు లైన్ కు హాజరు కాకపోవడం విధి నిర్వహణలో నిర్లక్ష్యంగా ఉండవచ్చు; కానీ, మా అభిప్రాయం ప్రకారం, సెక్షన్ 5లోని క్లాజ్ (బి) ప్రకారం శిక్షార్హమైన, పనికి గైర్జారు లేదా ఉద్యోగాన్ని వదిలివేయడానికి పర్యాయపదంగా లేదు.

పైన పేర్కొన్న కారణాల దృష్ట్యా-పూర్తిగా తప్పు కారణాలతో అయినప్పటికీ, ప్రతివాది సరిగానే నిర్దోషిగా విడుదలయ్యాడని భావించాలి.

కాబట్టి అప్పీల్ కొట్టివేయబడింది.